

ningar för ditt snilles skärpa, och var öfvertygad, att jag städse förblir en (för) ditt väl önskande

Vän
Joh. Ant. Nordgrén

Keppo, d. 24 Julii 1843

91 Z. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 25.VII 1843
HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm, d. 25 Juli 1843.

Käre Broder Snellman!

Ditt sista kära bref af den 17 Dennes har gjort mig ondt och nedstämt mina förhoppningar om skälen och anledningarna för Dig, att tills vidare vara belåten med den exspectanceplats, Du fått. – Jag måste tro hvad Du säger om oförenligheten af din kommande befattning med vetenskapligt lif och vetenskaplig sysselsättning, och nu beklagar jag Dig af hjertat. Det synes genast på ditt bref, hvad skilsmessan kostar på Dig, och jag tyckte, det skulle göra Dig godt att få läsa ett hjertligt bref från min gumma och gumman Noach. Gifve Dig Gud styrka att bära denna nya pröfning med tålmod och undergifvenhet! – Hvad godt deraf kan uppkomma, står icke i mensklig magt att förut bestämma; men under en Försyn, som leder allt till det bästa, står hoppet alltid kvar, och i sjelfva sista stunden synes detta vinka till dig godt mod och god förtröstan. Prof. Nordström, som var så god och var uppe hos mig med muntliga helsningar från Dig, talade om förändrade utsigter, men så mystiskt och förbehållsamt, att jag icke kunde få något bestämdt begrepp derom. Så mycket trodde jag mig dock hafva fattat, att fråga måste vara om fördragning i Consistorium af din ansökning om extra anslag, och, såsom jag i går fick höra genom Strinnholm efter Arwidsson, lärer från Kejsaren sjelf eller hans närmaste hafva till Consistorium ingått befallning att inkomma med rapport om Dig. Något ditåt var det väl, Prof. Nordström äfven tycktes villja gifva tillkänna; men, förmodligen som första verkan deraf uppehöll han sig såsom vid någonting hufvudsakligt, att någon omställning försiggått hos den eller dem, som förut satt sig emot föredragningen af din ansökan. – Härmed må nu förhålla sig huru som helst, vi skola lefva på hoppet. Ingenting skulle glädja dina vänner så mycket, som att Du, med ditt varma fosterländska sinne, finge hemma en verkningskrets, som passade dig och kunde blifva till båtad och heder för ditt fadersnesland. – Mörk och kall är vandrigen ut i främmande land. Låtom oss ännu hoppas, att Finnland icke skall förskjuta en af sina mest utmärkta söner, och att Du till sent ändå skall hafva den glädjen att få arbeta för ditt folk och ditt land! – Jag tycker, det kan icke gå annorlunda, och du skall få se, vår Herre har sina vägar med Dig så, att allt slutar på bästa sätt. –

Huru gerna hade vi ej efterkommit din önskan att se H:r Prof. Norström hos oss! – Men huset står under reparation, så att han hade svårt att komma fram genom portgången, och våra rum blifva ännu på 14 dagar icke i ordning. Det var <***> dett, rent och storartadt ansigte.

Det skulle <***> varit *interessant* få göra hans närmar(e) be)kantskap; men hvad tror Du vårt hus kunnat erbjuda honom af interesse? – Ack, kära Bröder, du har varit så god och funnit der något godt; men det är din egen kärlek, som uppsökt och framkallat det! – Vi äro nöjda med att hafva åtminstone en vän, som icke funnit oss alldeles förkastliga. – Jag längtar få se, hvad Du har att skriva om, när Du kommer till Kuopio.

Gud med oss!

10

Din Vän
Zacharias Hæggröm

20

P. S. Gud vet, hvad det skulle kunna göra till saken, om de anmärkta skrif- eller tryckfelen ändrades! Jag tycker, det är en af dessa små brister i bestämdhet, som i populära skrifter äro så snart sagdt omöjliga att undvika. Dock, om Du anser saken af den vikt, nog skall jag låta trycka ett blad med de 2 rättelserna. – Men i det fallet skulle jag gerna se, att Du satte upp ett helt register på Tryckfelen, stora och små, som kunde inrymmas på ett blad och vore beledsagade med någon liten ursäkt från din sida i afseende på tidens korthet o. s. v.

92 E. E. C. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 25.VII
1843
HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm d. 25 Juli 1843.

30

Goda Farbror Snellman.

Tack goda Farbror för det kärkomna brevet och 12 skillingen men förlåt mig att jag ej på så länge skrivit till Farbror.

40

Mina lexor och examina hafva beständigt hindrat mig. Fastän jag ej skrivit till Farbror, kan jag nästan försäkra att ingen dag gått förbi, utan att jag tänkt på Farbror, om Farbror, ännu skulle vara kvar i Helsingfors, eller skulle rest till Cuopio, eller om Farbror skulle gjort oss den surprisen att helt oförmodat komma till Stockholm efter sitt löfte. Nu har Thilda Thalín rest till Gefle. I Fredags ätte dagar sedan fick Fia ett bref från Elise Lagercrantz hvilket var mycket kärkommet emedan Fia, Nanna och jag blefvo bjudna till Barkaby. Der voro vi ätte dagar och roade oss mycket men mot slutet längtade vi hem. I Lördags eftermiddag foro vi hem med 1/2 3 båten, men huru stor blef inte vår förvåning när vi skulle stiga om bord, att träffa vår goda Mamma der, hvilken hade rest den långa vägen från Stockholm för att hemta oss. På eftermiddagen voro vi bjudna till Blachets på Magdalena. Om Tisdag ätte dagar skola vi börja skolan och då är all min frihet slut; men det skall inte hindra mig att hvar dag tänka på Farbror, och få se om Farbror gör oss alla det stora nöjet och kommer till Stockholm. Fia hälsar Farbror mycket och med första tillfälle skall hon äfven skriva men nu han på att sy åt Faster en krage till hennes födelsedag. Nanna och Bröderna hälsa äfven till Farbror. Nu adieu, goda Farbror. Gud gifve Farbror helsan önskar Farbrors

50

Gumman Noah.